

Kardiyoloji yayınlarında gündem ve yorumlar

Hazırlayan: Dr. Ertan Ural

Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı

JAMA Netw Open,
July 2 2020, Epub
ahead of print

Atrial fibrilasyon (AF) atağı 24 saatten kısa süren hastaların AF ablasyonu tedavisinden daha çok yarar gördükleri tespit edildi. Bu amaçla CIRCA-DOSE çalışması veritabanı kullanıldı. Bu çalışmada AF ablasyonunun en az 30 gün öncesinde tüm hastalara ritm kaydedici implante edilmişti. Ablasyon öncesi atak süresi 24 saatten kısa olan hasta grubunda (grup 1, 263 hasta), ablasyon sonrası atriyal taşiaritmi tekrarı diğer grupların (AF atağı 24-48 saat süren grup 2, 2-7 gün süren grup 3, 7 günden uzun süren grup 4) hepsinden iyiydi (grup 2'ye göre HR 0.41, CI, 0.21-0.80, p=0.009; grup 3'e göre HR 0.25, CI 0.14-0.45, p<0.001; grup 4'e göre HR 0.23, CI 0.09-0.55, p<0.001). Bu çalışma ile AF atağı süresi 24 saatin altında olan hastalarda, ablasyon tedavisinden yararın daha belirgin olduğu gösterilmiş oluyor. Bu çalışma sonucu diğer çalışmalarla birleştirildiğinde, klinik pratik açısından mevcut AF tanımlarının yeniden gözden geçirilmesi gerektiği kanaati oluşuyor.

J Am Coll Cardiol,
August 3 2020,
Epub ahead of
print

Yaşlı kalp yetersizliği (KY) hastalarında hastaneden çıkarken diüretik reçetelemenin kısa dönem klinik sonuçları olumlu yönde etkilediği bildirildi. Bu amaçla OPTIMIZE-HF kayıt çalışmasında yatış öncesinde diüretik kullanmayan yaklaşık 10.000 hastanın verileri kullanıldı. Hastane çıkışında kıvrım diüretigi reçete edilen hastalar, diüretik reçetelenmeyen 2191 uyumlu eşlenmiş kohort ile karşılaştırıldı. Otuz günün sonunda diüretik alanlarda daha az ölüm (HR 0.73, CI 0.57-0.94, p=0.016), daha az KY nedeniyle tekrar hastane yatışı (HR 0.79, CI 0.63-0.99, p=0.037) gözlemlendi. Bu çalışma çift kör randomize bir klinik araştırma değil, bu nedenle bir takım taraflılıklar içeriyor olabilir. Ancak bir ay gibi kısa bir sürede diüretik kullanımıyla hem hastaneye yatışların azalması, hem de mortalite üzerine olumlu etki gözlenmesi göz ardı edilebilecek sonuçlar değil. Bu durumda diüretikleri yalnızca konjesyon varlığında kullanma yaklaşımını sorgulamamız gerektiği düşüncesindeyim.

JAMA Cardiol,
July 27 2020, Epub
ahead of print

Yakın zamanda Covid-19 enfeksiyonu geçirip iyileşen kişilerin önemli bir kısmında kalp tutulumu olduğu bildirildi. Bu amaçla yakın zamanda Covid enfeksiyonu geçirip iyileşmiş 100 hasta, yaş ve cinsiyet yönünden eşlenmiş 50 sağlıklı ve risk faktörleri yönünden eşlenmiş 57 hastayla kardiyak manyetik rezonans (KMR) bulguları açısından karşılaştırıldı. Tanı ve KMR tetkiki arasındaki medyan süre 71 gündü. Hastaların 67'si evde 33'ü hastanede iyileşme sürecini geçirmişti. KMR sırasında hs Troponin T, 71 hastada hala ölçülebilir seviyede ve 5 hastada hala belirgin yüksekti. Sağlıklı kontroller ve risk faktörleri yönünden eşlenmiş kontrollerle karşılaştırıldığında Covid geçirmiş hastalarda sol ventrikül EF daha düşük (%57'ye karşı %60 ve %62, p<0.001), sol ventrikül diyastol sonu hacimleri de daha fazla (86 mL/m²'ye karşı 80 mL/m² ve 76 mL/m², p<0.001) ve nativ T1 ve T2 (p<0.001 ve p<0.001) artmıştı. Hastaların %78'inde anormal KMR bulguları vardı. Ciddi tutulum gösteren hastalarda yapılan endomiyokart biyopsisi aktif lenfositik enflamasyon bulguları gösteriyordu. Covid-19 enfeksiyonundan iki aydan uzun bir süre geçtikten sonra dahi önemli sayıda hastada kalp tutulumunun varlığı ve devam ediyor olduğunun gösterilmesi ürkütücü bir sonuç... Bu durumun uzun vadede kardiyovasküler sağ kalımı olumsuz yönde etkileyip etkilemeyeceği ya da KY gelişimi gibi bir sonuca yol açıp açmayacağı ise henüz meçhul.